

මිල, වැටුප් සහ සේවනියුක්තිය

සමස්ත මිල වෙනස්වීම

1988 වර්ෂයේදී සිල්ලර මට්ටමේ හා ප්‍රාථමික වෙළෙඳපොළ මට්ටමේ මිල ගණන්වල සීඝ්‍ර වැඩිවීමක් දකින්නට ලැබුණි. පසුගිය වසරේදී සියයට 7.7 කින් ඉහළ ගිය කොළඹ පාරිභෝගික මිල දර්ශකය 1988 දී සියයට 14.0 ක මිල ඉහළයාමක් පෙන්නුම් කළේය. එමෙන්ම නොග අලෙවි මිල දර්ශකයද 1988 වසර සඳහා සියයට 17.8 ක වැඩිවීමක් පෙන්නුම් කළේය. එය 1987 දී ඉහළ ගියේ සියයට 13.4 කිනි.

1988 වර්ෂය තුළ මිල ගණන්හි දැඩි ඉහළයාමට සාධක වූ කරුණු කිහිපයක් විය. නියඟය නිසා කෘෂි නිෂ්පාදනයන්ට ඇතිවූ අහිතකර ප්‍රතිඵලයක, ආරක්ෂිත තත්ත්වයේ ඇතිවූ පිරිහීම, විදුලිය සඳහා පැණවූ ඉහළ තීරු ගාස්තු, මත්පැන් සහ දුම්කොළ සඳහා වූ සුරාබදු ඉහළ දැමීම, ව්‍යාපාරික පිරිවැටුම් බදු ප්‍රතිශෝධනය, ණයවර ලිපි සඳහා වූ මුද්දර ගාස්තු ඉහළ දැමීම ආදිය ඒ අතර ප්‍රධාන වේ. මේ සමඟම ඉල්ලුම් ඉහළයාමද මිල ඉහළයාම කෙරේ දායක වූයේය. මුදල් සැපයුම ඉහළයාමත් ආර්ථිකයේ ප්‍රධාන අංශ කිහිපයකම වැටුප් වැඩිවීමත් ඉල්ලුම වැඩිවීම කෙරේ සාධක වූ ප්‍රධාන කාරණා විය. රටේ අභ්‍යන්තර ආරක්ෂිත තත්ත්වයේ ඇතිවූ දරුණු පරිහානියත්, ඒ හේතුවෙන් ප්‍රවාහන කටයුතු අඩාලවීමත් හේතුවෙන් සැපයුම පහත වැටීම නිසා වසරේ අවසන් දෙමස තුළ බොහෝ පාරිභෝගික ද්‍රව්‍යයන්හි මිල සැලකිය යුතු අන්දමින් ඉහළ ගියේය.

පාරිභෝගික භාණ්ඩ මිල

1988 වසර ආරම්භ වූයේ, වර්ෂයේ මුල් මාසයේම පාරිභෝගික ද්‍රව්‍යයන්හි වෙනවත් මිල ඉහළයාමක් සනිටුහන් කරමිනි. ඉනික්බිති සාමාන්‍ය අන්දමින් පැවති මිල ඉහළයාමේ උපතනිය වර්ෂයේ අවසාන දෙමස තුළ ඉතාමත් සීඝ්‍ර වූයේය.

1985-87 කාලය තුළ කොළඹ පාරිභෝගික මිල දර්ශකයේ සාමාන්‍ය වාර්ෂික ඉහළයාමේ ප්‍රතිශතය එක් ඉලක්කමක සංඛ්‍යාවක් විය. මේ නිසා නැවතත් උද්ධමන අනුපාතිකය ඉලක්කම් දෙකකින් දක්විය යුතු තත්ත්වයකට පත්වීම බරපතල ලෙස සැලකිය යුතු කරුණක් වෙයි. 1987 දෙසැම්බර් මාසයට වඩා 1988 දෙසැම්බර් මාසය වනවිට කොළඹ පාරිභෝගික මිල දර්ශකය සියයට 15.0 කින් ඉහළ නැග්ගේය. 1987 දෙසැම්බර් දර්ශකය 1986 දෙසැම්බර් දර්ශකයට වඩා වැඩිවී තිබුණේ සියයට 10.2 කිනි.

ආහාර ද්‍රව්‍යයන්හි මිල සැලකිය යුතු අන්දමින් වැඩිවීම 1988 දී මිල ගණන් ඉහළයාම කෙරේ දායක වූ ප්‍රධානතම සාධකය වූයේය. 1987 දී ඉහළ ගිය සියයට 8.7 සමඟ සසඳන විට ආහාර උපදර්ශකය (හරිතය සියයට 61.9) 1988 දී සියයට 15.1 ක සීඝ්‍ර වැඩිවීමක් සලකුණු කළේය. පොල්, පොල්තෙල්, වියළි මිරිස් සහ රතුපැණු මිල ඉහළයාමට හේතුවූයේ පෙර වර්ෂයේ පැවති නියඟයේ කාලපමා බලපෑමය. භාල් සහ සීනි මිල ගණන්ද වර්ෂය තුළදී දක්වූයේ ඉහළයාමේ ප්‍රවණතාවයකි. කෙසේ වුවද ස්ථාවරව පැවති පාන් සහ තිරිඟු පිටි මිල ගණන් අනෙකුත් ආහාර ද්‍රව්‍යයන්ගේ දැඩි මිල ඉහළයාම යම්තාක් දුරකට සමනය කිරීමට හේතු වූයේය.

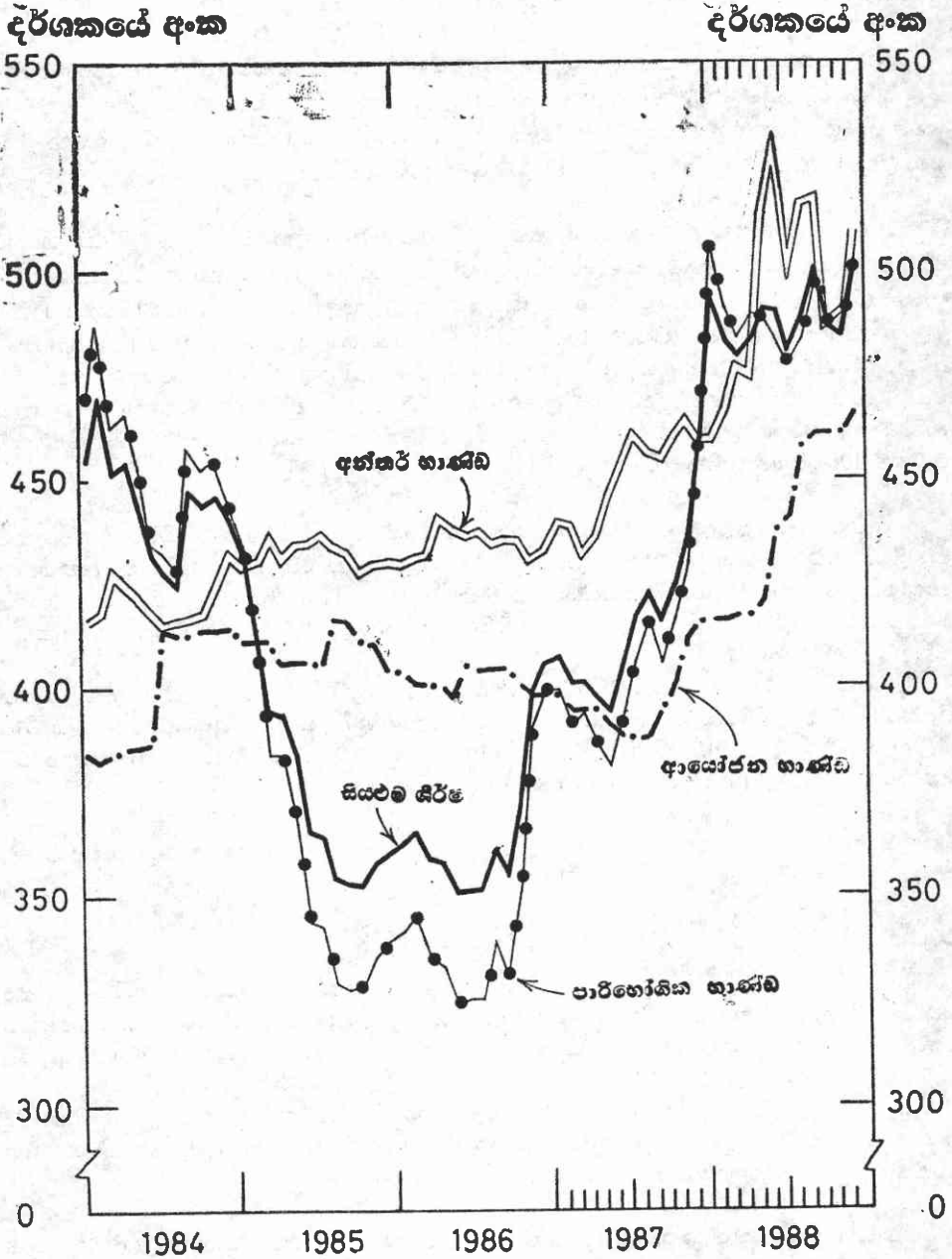
ඉකුත් වසරේ සියයට 7.0 කින් වැඩිවූ රෙදිපිළි උපදර්ශකය 1988 දී ඉහළ ගොස් තිබුණේ සියයට 4.7 කින් පමණි. එසේ වුවද 1987 දී ඉහළ ගිය සියයට 0.8 හා සසඳන විට ඉන්ධන හා ආලෝක උපදර්ශකය මෙම වසරේදී සියයට 13.0 ක ඉතා ඉහළ වැඩිවීමක් වාර්තා කළේය. විදුලිය මත පැණවූ ඉහළ බදු හා දර මිල ඉහළයාම මේ කෙරේ බලපෑ ප්‍රධාන කරුණු විය.

විවිධ කාණ්ඩය සඳහා වූ උප දර්ශකයද සියයට 14.1 කින් වැඩිවූයේ 1988 අයවැයෙන් සහ නැවත ජුනි මාසයේදී දුම්කොළ සහ මද්‍යාපාන සඳහා වූ බදු වැඩිකිරීම නිසාය.

තොග අලෙවි මිල දර්ශකය

1974=100

මාසිකව

තොග මිල ගණන්

1987 වාර්ෂික සාමාන්‍ය වර්ධන අනුපාතිකය වූ සියයට 13.4 හා සසඳන විට 1988 දී තොග අලෙවි මිල දර්ශකය සියයට 17.8 කින් ඉහළ නැංවිණි. 1987 දෙසැම්බර් සිට 1988 දෙසැම්බර් දක්වා කාලය සලකන විට දර්ශකය වැඩිවූයේ සියයට 9.3 කිනි.

ප්‍රධාන අපනයන අයිතමයන් වූ තේ හා පොල් මිල ගණන් වෙනස්වීම් 1988 දීද තොග අලෙවි මිල දර්ශකය කෙරේ වැදගත් ලෙසින් බලපවත්වනු දැකිය හැකි විය. මීට හේතුව වන්නේ මෙම දෙඅයිතමයන්ගේ සංපේක්ෂ බර කැබ්මි විශාල වීමයි. තේ සහ පොල් මිල ගණන් වසර පුරා උච්ඡාවචනය වුවද සාමාන්‍ය මිල 1987 ට වඩා ඉහළ මට්ටමක විය.

ඉකුත් වසරේ ආහාර උපදර්ශකයේ ඉහළ ගිය සියයට 19.0 ඉක්මවමින් 1988 දී එය සියයට 22.3 ක වැඩිවීමක් සලකුණු කළේය. මද්‍යපාන (සියයට 14.0), රසායන හා රසායනික නිෂ්පාදන (සියයට 14.1), ශක්ත්‍රෝපකරණ (සියයට 12.3), ලෝහමය නිෂ්පාදන (සියයට 11.2), ලෝහ නොවන නිෂ්පාදන (සියයට 10.8), විදුලි උපකරණ සහ සැපයීම් (සියයට 12.2) හා විවිධ අයිතම (සියයට 27.4) යනාදියද 1988 වර්ෂය තුළදී සැලකිය යුතු වර්ධනයක් පෙන්වූ උපදර්ශක විය. රෙදිපිළි හා පාවහන්, ප්‍රවාහණ උපකරණ, කඩදාසි නිෂ්පාදන හා ඉන්ධන සහ ආලෝකය ආදියේදී මිල වර්ෂය තුළදී වැඩිවිය. කෙසේ වුවද බණිප තෙල් නිෂ්පාදන වල මිල නොවෙනස්ව පැවතීම 1984 සිටම පැවති සුවිශේෂ ලක්ෂණයක් විය.

අංශ අනුව සලකා බැලීමේදී 1988 දී අපනයන අංශයේ සියයට 28.3 ක වැඩිවීමක් පෙන්වුම් කළේය. කෙසේ වුවද එය 1987 සියයට 38.2 ට වඩා අඩු වැඩිවීමකි. දේශීය හා ආනයනික භාණ්ඩයන්ගේ මිල පිළිවෙලින් සියයට 12.6 හා සියයට 11.3 කින් ඉහළ ගියේය. පසුගිය වසරේ මෙම කාණ්ඩයන්හි මිල ඉහළ ගියේ පිළිවෙලින් සියයට 4.1 කින් හා සියයට 2.1 කිනි.

1987 දී සියයට 17.7 කින් වැඩිවූ පාරිභෝගික භාණ්ඩ සඳහා වූ උපදර්ශකය 1988 දී තවදුරටත් සියයට 20.4 ක වැඩිවීමක් සලකුණු කළේය. එමෙන්ම 1987 දී පහත වැටුණු ආයෝජන භාණ්ඩ මිල ද 1988 දී සියයට 10.7 කින් වැඩි විය. 1987 වූ සියයට 3.6 ක වැඩිවීම හා සසඳන විට අන්තර් භාණ්ඩ මිල 1988 දී සියයට 10.1 කින් ඉහළ ගියේය.

මෙම උපනතීන් 1988 වර්ෂයේදී සැලකිය යුතු උද්ධමනකාරී තත්ත්වයක් ආර්ථිකයේ පැවතුණ බව පෙන්වා දෙයි.

වැටුප්

1988 වර්ෂයේදී වැටුප් කේෂත්‍රයෙහිද කැපී පෙනෙන උපනතීන් දක්නට ලැබිණ. රාජ්‍ය සහ වතු අංශයෙහි සේවකයින්ගේ වැටුප් සැලකිය යුතු ලෙස වැඩි කෙරිණි. සංවිධානය වූ පෞද්ගලික අංශයේ සමහර වෘත්තීන්හි නියුතු සේවක වැටුප්ද මෙම වර්ෂය තුළ ඉහළ නැඟුණි.

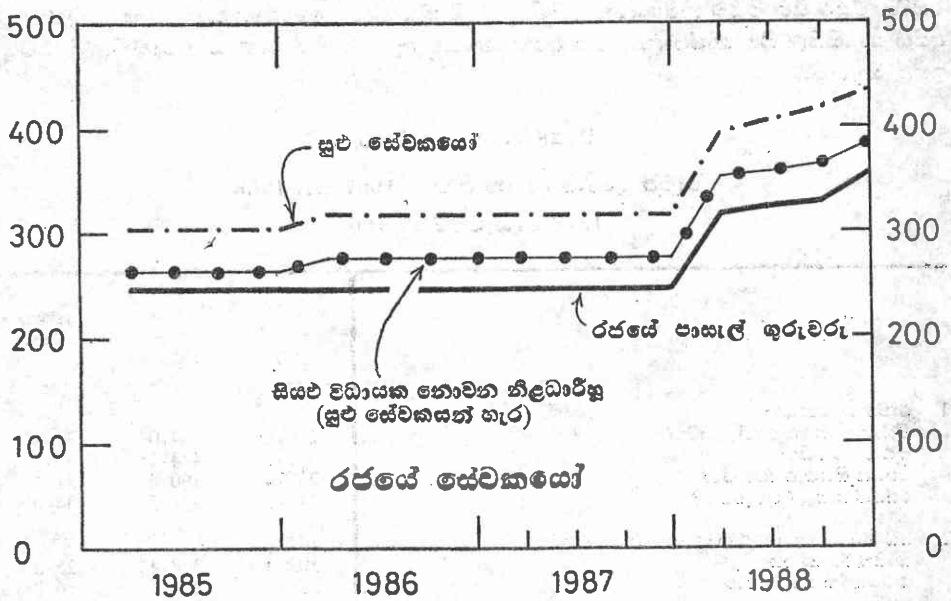
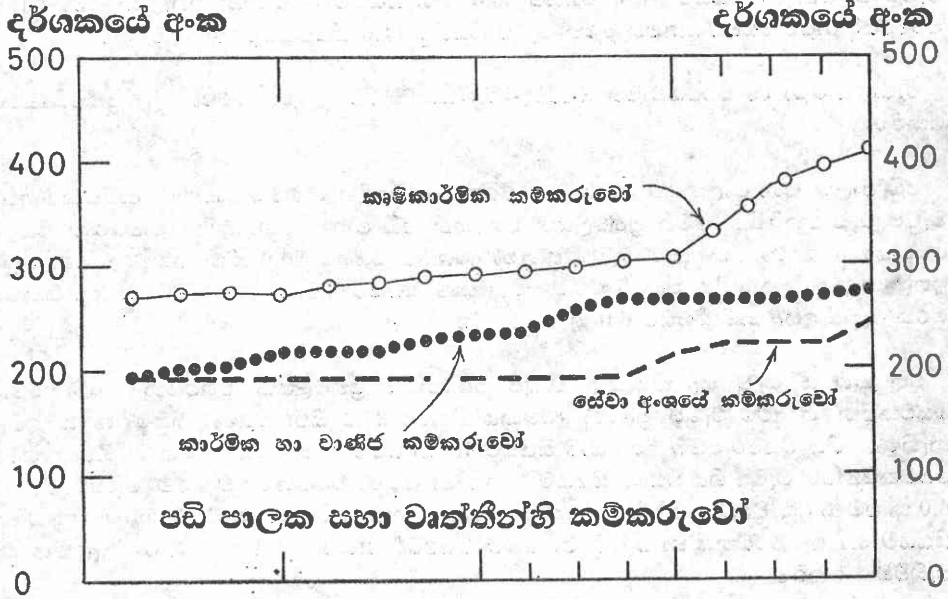
වැටුප්-පරිපාලන ප්‍රතිසංස්කරණ කමිටුවේ නිර්දේශ, රජයේ සේවකයන් සඳහා 1988 වර්ෂයේදී ක්‍රියාත්මක කෙරිණ. එමගින් යෝජිත වැටුප් වර්ධනයෙන් භාගයක් 1988 ජනවාරි මස සිට ගෙවූන අතර, ඉතිරි භාගය 1988 නොවැම්බර් මස සිට ලබා දුනි.

මෙම යෝජනා අනුව පෙර රු. 504/= ක් ලෙස නොවෙනස් මට්ටමකින් ගෙවන ලද ජීවන වියදම් දීමනාව, නව වැටුප් පරිමාණයන්ට ඒකාබද්ධ කළ අතර නව ජීවන වියදම් දීමනාව ලෙස කොළඹ පාරිභෝගික මිල දර්ශකයේ 612 මට්ටම ඉක්මවන සෑම අංකයකටම රුපියල් 2/= බැගින් වාර්ෂික වැටුප් රු. 35,700/= නොඉක්මවන සියළුම රජයේ සේවකයන්ට ගෙවිය යුතු විය. පසුව මෙම දීමනාව ජූලි මස මට්ටම වූ රු. 260/= මට්ටමේ රඳවන ලදී.

වැවුප් ප්‍රමාණ දර්ශක අංක

1978 දෙසැම්බර් = 100

ත්‍රෛමාසිකව

මෙම සංශෝධනයන්ගේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් රාජ්‍ය සේවකයන් සඳහා වූ වැටුප් ප්‍රමාණ දර්ශකය 1988 වර්ෂයේදී සියයට 31.1 කින් පමණ කියුණු ලෙස ඉහළ නැඟුණි. (1.28 සංඛ්‍යා සටහන). රාජ්‍ය සේවයේ මෙම වැටුප් පරිමාණයන් 1986 ජනවාරි සිට නොවෙනස්ව පැවතුණි. විධායක නොවන නිලධාරීන්, සුළු සේවකයින් සහ රජයේ පාසැල් ගුරුවරුන් යන අංශයන්ගේ වැටුප් පිළිවෙලින් සියයට 31.6, සියයට 30.5 සහ සියයට 34.0 කින් ඉහළ නැඟුණි. 1988 වර්ෂයේදී රාජ්‍ය සේවකයන්ගේ මූර්ත වැටුප් සියයට 14.9 කින් පමණ ඉහළ නැඟුණි.

රාජ්‍ය සංස්ථා හා ව්‍යවස්ථාපිත මණ්ඩල රාශියක වැටුප් ද මෙම වර්ෂය තුළ ප්‍රතිශෝධනය කෙරිණි.

පඩි පාලක සහ පාලනයට යටත් වූ සංවිධිත ජෛද්ගලික අංශයේ වෘත්තීන් රාශියකම අවම වැටුප් වැඩි කෙරිණි. මෙහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් පඩි පාලක සහ මගීන් ආවරණික සියළුම සේවකයින් සඳහා වන අවම වැටුප් ප්‍රමාණ දර්ශකය සියයට 20.9 කින් පමණ කියුණු ලෙස ඉහළ නැඟුණු අතර ගිය වසරේ මෙම ඉහළ යාම සියයට 6.3 ක් විය. මෙම සේවකයින්ගේ මූර්ත වැටුප් ඉහළයාම සියයට 6.0 ක් පමණ විය.

වතු අංශයේ සිදුවූ සැලකිය යුතු වැටුප් වර්ධනයේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් කෘෂිකාර්මික සේවකයින්ගේ අවම වැටුප් ප්‍රමාණ දර්ශකය සියයට 25.2 කින් පමණ කියුණු ලෙස ඉහළ නැඟිණි. ගිය වසරේ මෙම ඉහළයාම සියයට 4.9 ක් පමණි. කර්මාන්ත සහ වාණිජ අංශයේ සේවකයින්ගේ වැටුප් ගිය වසරේ සියයට 14.3 කින් පමණ වර්ධනය වුවද, මේ වසරේ සියයට 6.0 ක පමණ අඩු වර්ධනයක් විය. සේවා අංශයේ සේවකයින්ගේ වැටුප් 1987 වර්ෂයේදී වූ සියයට 3.1 ක වර්ධනය හා සැසඳීමේදී මෙම වසරේදී සියයට 16.7 ක පමණ සැලකිය යුතු වැඩිවීමක් කෙරිණි.

1988 වසරේදී ගොඩනැගිලි ඉදිකිරීම, ඉංජිනේරු, මුද්‍රණ, මෝටර් රථ ප්‍රවාහන, ආපනශාලා සේවා, ටයර් සහ විදුලි නිෂ්පාදනය, ගිණි පෙට්ටි නිෂ්පාදන, මද්‍යපාන සහ විනාකිරි නිෂ්පාදන, අයිස් සහ සිසිල් බීම නිෂ්පාදන, තේ අපනයන සහ ඇඟළුම් නිෂ්පාදන යන වෘත්තීන්හි වැටුප් ද ඉහළ නැඟුණි.

1. 28 සංඛ්‍යා සටහන

වැටුප් ප්‍රමාණ දර්ශක අංක - 1987 සහ 1988
1978 දෙසැම්බර් = 100

	මූලා වැටුප්		ප්‍රතිශත වෙනස
	1987	1988	
1. රාජ්‍ය සේවකයින්			
විධායක නොවන නිලධාරීන්	276.6	364.0	31.6
සුළු සේවකයින්	317.2	414.1	30.5
රජයේ සියළු සේවකයින්	297.4	390.0	31.1
රජයේ පාසැල් ගුරුවරුන්	247.3	331.5	34.0
2. පඩි පාලක සහ කර්මාන්තයන්හි සේවකයින්			
කෘෂිකර්මාන්තය	302.3	378.4	25.2
කර්මාන්ත සහ වාණිජ	256.3	271.7	6.0
සේවා	196.6	229.5	16.7
සියළු පඩිපාලක සහ කර්මාන්ත	277.7	335.8	20.9

මූලය: කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුව සහ ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව.

සේවා නියුක්තිය

සේවා නියුක්ති ඇස්තමේන්තු වලට අනුව ඉකුත් වසර හා සසඳන කල 1988 වසරෙහි රාජ්‍ය (රාජ්‍ය හා අර්ධ රාජ්‍ය) සහ පෞද්ගලික දෙපාර්තමේන්තු සේවා නියුක්තියෙහි ඉතා සුළු වර්ධනයක් ඇති වූ බැව් දක්නට ලැබුණි.

ආරක්ෂක සේවා, අධ්‍යාපන, සෞඛ්‍ය, ප්‍රවාහන සහ ප්‍රාදේශීය පරිපාලනය යන අංශයන්හි කාර්යයන් පුළුල්වීම නිසා 1988 වසරේදී රාජ්‍ය අංශයෙහි සේවා නියුක්තියෙහි වර්ධනයක් ඇති විය. ඊට පටහැනිව වැටිලි, බැංකු, වෙළෙඳ, කර්මාන්ත හා ඉදිකිරීම් යන අංශයන්හි සේවා නියුක්තියෙහි පහත වැටීමක් දක්නට ලැබුණි.

රාජ්‍ය අංශයෙහි සේවා නියුක්තිය ඇස්තමේන්තු කරන ලද්දේ ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව මගින් රාජ්‍ය අංශයෙහි සේවා නියුක්තිය පිළිබඳව පවත්වනු ලැබූ සමීක්ෂණයෙහි තොරතුරු පදනම් කරගෙනය. මෙම සමීක්ෂණයෙහි තාවකාලික ඇස්තමේන්තු අනුව 1987 වසර අවසානයේදී රාජ්‍ය අංශයෙහි සිටි මුළු සේවක සංඛ්‍යාව වූ 12,22,000 ක ප්‍රමාණය 1988 අග භාගය වනවිට 12,27,400 දක්වා සියයට 0.4 ක ඉතා සුළු වර්ධනයක් පෙන්වීය. මෙයින් 7,52,900 ක් අර්ධ රාජ්‍ය අංශයන්හි සේවා නියුක්තියෙන් වූ අතර, ඉතිරි 4,74,500 ක සේවක සංඛ්‍යාව රාජ්‍ය ආයතන වලට අයත් විය. අර්ධ රාජ්‍ය අංශයට අයත් රාජ්‍ය සංස්ථා, අධිකාර, ව්‍යවස්ථාපිත මණ්ඩල සහ අනෙකුත් ආයතන සියයට 0.03 ක් තරම් වූ ඉතා සුළු වර්ධනයක් පෙන්වුම් කළ අතර, ජනතා වතු සංවර්ධන මණ්ඩලය (ජනවසම) සහ ශ්‍රී ලංකා රාජ්‍ය වැවිලි සංස්ථාව (ශ්‍රී.ලං.රා.වැ.සං.) යන ආයතනවල වතු කම්කරු සංඛ්‍යාව සැලකිය යුතු ලෙස අඩුවී ඇත. 1988 වසරෙහි සේවා නියුක්තියෙහි සැලකිය යුතු වර්ධනයක් පෙන්වූ අර්ධ රාජ්‍ය අංශයට අයත් ආයතන අතරට ශ්‍රී ලංකා වරාය අධිකාරිය, ප්‍රාදේශීය ගමනාගමන මණ්ඩල, ඇතැම් රාජ්‍ය වාණිජ සංස්ථා, සේවා පදනම් කරගත් ආයතන සහ උසස් අධ්‍යාපන ආයතන ගිනිය හැකිය.

රාජ්‍ය ආයතනවල සේවක සංඛ්‍යාවට සියළුම රාජ්‍ය අමාත්‍යාංශවල සහ දෙපාර්තමේන්තුවල සේවක සංඛ්‍යාව ඇතුළත්ය. 1988 වසර අවසානයට 4,74,500 ක් වූ එම සේවක සංඛ්‍යාව 1987 වසරට වඩා සියයට 1.1 ක වර්ධනයක් පෙන්වීය. මෙහි විශාලම වැඩිවීමක් දක්නට ඇත්තේ ආරක්ෂක සේවා අංශයෙහිය.

රැකියා වර්ගීකරණය අනුව සකස් කරන ලද සේවා නියුක්ති සංඛ්‍යා අනුව රාජ්‍ය අංශයේ විශාලම සේවක සංඛ්‍යාව වූයේ 5,46,300 ක් වූ බරවැඩ කම්කරුවන්ය. කෙසේ වුවත්, රාජ්‍ය අංශයෙහි මුළු සේවක සංඛ්‍යාවෙන් මෙම කාණ්ඩයට අයත් වූ කොටසේ 1987 වර්ෂයේදී වූ සියයට 46.0 ක් වූ ප්‍රතිශතය 1988 වර්ෂයේදී සියයට 45.4 දක්වා පහත වැටී ඇති අතර, එයට හේතු වූයේ වතු කම්කරුවන්ගේ සංඛ්‍යාවෙහි පහත වැටීමයි. රාජ්‍ය අංශයෙහි අනෙකුත් බරවැඩ කම්කරුවන්ගේ සංඛ්‍යාව සාමාන්‍ය ප්‍රමාණයකින් වර්ධනය වී ඇත. 4,02,600 ක සංඛ්‍යාවක් වූ වතු කම්කරුවන් ප්‍රමාණයද සමඟ අර්ධ රාජ්‍ය ආයතනයන්හි බරවැඩ කම්කරුවන්ගේ සම්පූර්ණ ප්‍රමාණය 4,94,900 ක් විය. එය එම අංශයෙහි මුළු සේවක සංඛ්‍යාවෙන් සියයට 65.7 ක ප්‍රමාණයකි.

2,35,200 ක් වූ ලිපිකාර හා ඊට සම්බන්ධ සේවකයන් සහ 2,23,600 ක් වූ වෘත්තීය, ශිල්පීය හා ඊට සම්බන්ධ සේවකයන් 1988 දී රාජ්‍ය අංශයෙහි දෙවැනි හා තෙවැනි විශාලම රැකියා කාණ්ඩයන් විය. 1987 දී මෙම අංශයන්හි සේවා නියුක්ති ප්‍රමාණයන් වූයේ පිළිවෙලින් 2,31,600 හා 2,22,000 වශයෙනි. රාජ්‍ය ආයතනයන්හි වෘත්තීය, ශිල්පීය හා ඊට සම්බන්ධ සේවකයන් 2,05,800 ක් සහ අර්ධ රාජ්‍ය ආයතනයන්හි 17,800 ක් සේවය කළහ. රාජ්‍ය අංශයෙහි එම සේවක සංඛ්‍යාව ඉහළ ප්‍රමාණයක් වීමට ප්‍රධාන හේතුව වූයේ වෘත්තීය, ශිල්පීය හා ඊට සම්බන්ධ සේවකයන් ගණයට ගුරුවරුන් හා හෙදියන්ද ඇතුළත් වීමය.

1988 දී විශාලම සේවා නියුක්ති වර්ධනයක් පෙන්නුම් කළ රැකියා කාණ්ඩය වූයේ සේවාවන්හි නියුක්ත සේවකයන්ය. 1988 වර්ෂය අවසාන වනවිට 83,900 ක් වූ රාජ්‍ය අංශයෙහි සේවාවන්හි නියුක්ත සේවක සංඛ්‍යාව ඊට පෙර වර්ෂයට වඩා සියයට 6.6 ක වර්ධනයක් පෙන්නුම් කළේය. ලිපිකාර හා ඊට සම්බන්ධ සේවක සංඛ්‍යාව 3,600 කින් හෝ සියයට 1.6 කින් වර්ධනය විය. සේවා නියුක්තියෙහි වර්ධනයක් පෙන්නුම් කළ අනෙකුත් රැකියා වර්ගයන් වූයේ පරිපාලන හා කළමනාකරණයෙහි නියුතු සේවකයන් සහ රියදුරන් හා ප්‍රවාහන යන්ත්‍ර ක්‍රියාකරුවන්නන්ය. එහෙත් ඒවායෙහි වූයේ ඉතාමත් සුළු වර්ධනයකි. වෙළෙඳ සේවකයන්, කෘෂිකාර්මික, සත්ව පාලන, වන සේවාවන්හි නියුක්ත වූවන් සහ මසුන් මරන්නන්, නිෂ්පාදනය හා ඊට සම්බන්ධ සේවකයන් සහ බරවැඩ කම්කරුවන්ගේ ප්‍රමාණය 1988 දී සුළු වශයෙන් පහත වැටුණි.

ස්ත්‍රී පුරුෂ වර්ගීකරණය අනුව රාජ්‍ය අංශයෙහි සේවකයන්ගෙන් සියයට 79.3 ක ප්‍රමාණයක් පිරිමි වූහ. අර්ධ රාජ්‍ය ආයතනයන්හි පිරිමි සේවක සංඛ්‍යාවෙහි ප්‍රතිශතය සියයට 73.3 ක් වූ අතර, රාජ්‍ය ආයතනයන්හි ඊට වඩා සුළු වශයෙන් වැඩි ප්‍රමාණයක් එනම් සියයට 82.5 ක් විය. මීට පෙර වර්ෂ වලදී මෙන්ම ස්ත්‍රීන් විශාල ප්‍රමාණයක් සේවය කළේ ලිපිකාර හා ඊට සම්බන්ධ සේවක කාණ්ඩයේය. රාජ්‍ය අංශයෙහි මුළු සේවා නියුක්තියෙන් සියයට 91.2 ක ප්‍රමාණයක් ස්ථීර සේවකයෝ වූහ.

පෞද්ගලික අංශයෙහි සේවා නියුක්තිය පිළිබඳ දත්ත ලබාගත හැක්කේ සංවිධානය වූ පෞද්ගලික අංශය සඳහා පමණි. සංවිධානය නොවූ පෞද්ගලික අංශයෙහි සේවා නියුක්තිය පිළිබඳ වාර්ෂික දත්ත ලබාගත නොහැක. 1986/87 පාරිභෝගික මුදල් හා සමාජ ආර්ථික සමීක්ෂණය අනුව සංවිධානය නොවූ පෞද්ගලික අංශය මුළු සේවා නියුක්තියෙන් සියයට 78 ක ප්‍රමාණයකි. සංවිධානය වූ පෞද්ගලික අංශය දළ වශයෙන් සියයට 7 කි. ඉතිරි සියයට 15 ක ප්‍රමාණය රාජ්‍ය ආයතන, රාජ්‍ය සංස්ථා, ව්‍යවස්ථාපිත මණ්ඩල සහ පළාත්පාලන ආයතන අඩංගු රාජ්‍ය අංශයට ඇතුළත්ය.

මහ කොළඹ ආර්ථික කොමිෂමට (ම.කො.ආ.කො.) අයත් ආයතනයන්හි සේවා නියුක්තිය අදාළ වර්ෂය තුළ සැලකිය යුතු ප්‍රමාණයක අඛණ්ඩ වර්ධනයක් සිදුවී ඇත. ම.කො.ආ.කො. ට අයත් ආයතනවල මුළු සේවක සංඛ්‍යාව 1988 අවසානයට 54,626 ක් වූ අතර, එය 1987 වර්ෂයට වඩා සියයට 7.7 ක වර්ධනයක් පෙන්නුම් කළේය. මෙම රැකියා උත්පාදන අවස්ථා බිහිවූයේ ව්‍යාපෘතීන් 101 කිනි. එයින් ව්‍යාපෘතීන් 69 ක් පිහිටා ඇත්තේ කටුනායක ආයෝජන ප්‍රවර්ධන කලාපය තුළය. ඉතිරි ව්‍යාපෘති 32 න් 11 ක් බියගම ආයෝජන ප්‍රවර්ධන කලාපයට අයත් වූ අතර, ඉතිරි 21 ම.කො.ආ.කො. බලප්‍රදේශයට පරිබාහිරව පිහිටි ඒවා විය.

විදේශීය ආයෝජන උපදේශක කමිටුව (වි.ආ.උ.ක.) සහ දේශීය ආයෝජන උපදේශක කමිටුව (දේ.ආ.උ.ක.) විසින් අනුමත කරන ලද ව්‍යාපෘතීන්හි ක්‍රියාකාරිත්වයේ මෙතෙක් නොකඩවා පැවතුන ප්‍රවනතාවය 1988 වර්ෂයේදී තවදුරටත් පුළුල්වීමක් පෙන්නුම් කරයි. එහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් වි.ආ.උ.ක. ව්‍යාපෘතීන්හි සේවා නියුක්ති අවස්ථාවන් ඇති කිරීමේ හැකියාව 1987 වර්ෂයෙහි 6,937 ක ප්‍රමාණයෙහි සිට 1988 සඳහා 7,527 දක්වා වැඩිවීමක් ඇස්තමේන්තු කර ඇති අතර, දේ.ආ.උ.ක. ව්‍යාපෘතීන්හි එය 1988 වර්ෂයට 18,633 ක් එනම් සියයට 28 ක වැඩිවීමක් ඇස්තමේන්තු කර ඇත.

රටේ පැවතුණු අයහපත් වාතාවරණය 1988 වර්ෂයෙහි රාජ්‍ය හා පෞද්ගලික යන දෙදිශාවලින් රැකියා අවස්ථාවන්ගේ පහත් වර්ධනයට බලපෑ ප්‍රධාන හේතුව වශයෙන් දැක්විය හැකිය. කෙසේ වෙතත් ආරක්ෂක සේවයට අළුතින් බඳවාගත් සංඛ්‍යාව අනෙක් අංශවල සේවක සංඛ්‍යාවල පහත වැටීම මකාලීමට තරම් ප්‍රමාණවත් විය. රට තුළ පැවැති අභ්‍යන්තර කලබලකාරී තත්ත්වයෙහි අහිතකර බලපෑම සේවා නියුක්තිය කෙරෙහි බලපෑ බව ප්‍රධාන වශයෙන් කාර්මික හා කාර්මික වැනි නිෂ්පාදන අංශයන්හි පැහැදිලිව දක්නට ලැබේ. වතු අංශයෙහි ව්‍යාප්තියක් නොමැතිකම වතු කම්කරුවන්ගේ සංඛ්‍යාවෙහි ක්‍රමානුකූල පහත බැසීමකට හේතුවී ඇත. එලදායිතාවයෙන් අඩු ඉඩම් නිෂ්පාදනයෙන් ඉවත් කිරීමද මෙම පහත වැටීමට බලපෑ තවත් කරුණකි. රෙදිපිළි හා ඇඟලුම් වැනි සාම්ප්‍රදායික නොවන කාර්මික අපනයනයන්හි ව්‍යාප්තවීම (ම.කො.ආ.කො. ව්‍යාපෘතීන්හි පැහැදිලිව ඇති අඛණ්ඩ සේවා නියුක්තීන් වර්ධනය) 1988 වර්ෂය සඳහාද සේවා නියුක්තිය ඇති කිරීමෙහි ප්‍රධාන මූලාශ්‍රය ලෙස නොකඩවා පැවතුණි. මෙම සිදුවීම මගින් පෙන්වනු ලබන්නේ ශ්‍රමිකයින් පාරම්පරික කටයුතු වලින් ක්‍රමයෙන් මාරුවෙමින් සිටින බවය.

වර්ෂය	මුළු සංඛ්‍යාව	රජයේ සේවයේ	පෞද්ගලික	මුළු සංඛ්‍යාව	රජයේ සේවයේ	පෞද්ගලික
1987	1,000,000	150,000	850,000	1,000,000	150,000	850,000
1988	950,000	140,000	810,000	950,000	140,000	810,000
1989	900,000	130,000	770,000	900,000	130,000	770,000
1990	850,000	120,000	730,000	850,000	120,000	730,000
1991	800,000	110,000	690,000	800,000	110,000	690,000
1992	750,000	100,000	650,000	750,000	100,000	650,000
1993	700,000	90,000	610,000	700,000	90,000	610,000
1994	650,000	80,000	570,000	650,000	80,000	570,000
1995	600,000	70,000	530,000	600,000	70,000	530,000
1996	550,000	60,000	490,000	550,000	60,000	490,000
1997	500,000	50,000	450,000	500,000	50,000	450,000
1998	450,000	40,000	410,000	450,000	40,000	410,000
1999	400,000	30,000	370,000	400,000	30,000	370,000
2000	350,000	20,000	330,000	350,000	20,000	330,000
2001	300,000	10,000	290,000	300,000	10,000	290,000
2002	250,000	5,000	245,000	250,000	5,000	245,000
2003	200,000	0,000	200,000	200,000	0,000	200,000

මෙහි දැක්වෙන්නේ 1987 සිට 2003 වර්ෂය දක්වා රජයේ සේවයේ සහ පෞද්ගලික සේවයේ සේවක සංඛ්‍යාවයි. මෙහි දැක්වෙන්නේ මුළු සේවක සංඛ්‍යාව, රජයේ සේවයේ සේවක සංඛ්‍යාව සහ පෞද්ගලික සේවයේ සේවක සංඛ්‍යාවයි. මෙහි දැක්වෙන්නේ 1987 සිට 2003 වර්ෂය දක්වා රජයේ සේවයේ සහ පෞද්ගලික සේවයේ සේවක සංඛ්‍යාවයි. මෙහි දැක්වෙන්නේ මුළු සේවක සංඛ්‍යාව, රජයේ සේවයේ සේවක සංඛ්‍යාව සහ පෞද්ගලික සේවයේ සේවක සංඛ්‍යාවයි.

මෙහි දැක්වෙන්නේ 1987 සිට 2003 වර්ෂය දක්වා රජයේ සේවයේ සහ පෞද්ගලික සේවයේ සේවක සංඛ්‍යාවයි. මෙහි දැක්වෙන්නේ මුළු සේවක සංඛ්‍යාව, රජයේ සේවයේ සේවක සංඛ්‍යාව සහ පෞද්ගලික සේවයේ සේවක සංඛ්‍යාවයි. මෙහි දැක්වෙන්නේ 1987 සිට 2003 වර්ෂය දක්වා රජයේ සේවයේ සහ පෞද්ගලික සේවයේ සේවක සංඛ්‍යාවයි. මෙහි දැක්වෙන්නේ මුළු සේවක සංඛ්‍යාව, රජයේ සේවයේ සේවක සංඛ්‍යාව සහ පෞද්ගලික සේවයේ සේවක සංඛ්‍යාවයි.